

DOŁOŻNIE (2) *av*

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w dołożyć i w formancie -e).

comp dołożni(e)j (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Dokładnie, gruntownie, szczegółowo; wystarczająco; ex asse, in assem, enarrate, enodate, integre, penitus, plane, plene, ad plenum, proprie, sarte, in solidum, ex toto, in totum Cn (2) : [Przełożywszy y rozszerzywszy tho dożyć dołożnie á ozdobnie/ iáko to wielka łromotá káždemu człowieku złość thákową broić HistTroj C8.]

Szeregi: »dobrze i dołożnie« (1): TEN Artykuł przetochmy wzyftek opuścili/ że w nim nie nowego niemáią/ iedno to/ co dáleko lepiej y dołożniey Kościoł Powfzechny wypisał WujJud 43v.

»dostatecznie i dołożnie« (1): Wyemy tho dofić dostátecznye y dołożnye/ iż káplánstwo yeft tákowy łtan poćciwy/ bołki/ á wyełki GliczKsiqż O4v.

Synonimy: dostatecznie, gruntownie, zupełnie.

Cf DOŁOŻLIWIE

BZ